

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 68.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813766864.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Og denne skjæve Retning kunde let min Idealisme [69](#) taget! Jeg fandt det saa stort, at lide Forfølgelse for Ideens Skyld, istedetfor at betænke hvor langt større det er, ved den at standse en urimelig Forfølgelse, at afvæbne Hadet, og at kjæmpe med Menneskene, heller end imod dem! den jordiske Kjærlighed, Menneskekjærligheden, er ikke den himmelske imod. Ak, langt snarere synes mig, at det er en og den samme! Man maae jo elske det Himmelske i det Jordiske, det Usynlige i det Synlige, Gud i Menneskene, thi hvor kan man troe paa en Guddom, som svæver i den syvende Himmel, naar man ikke troer paa ham i Skabningen, hvor han lever og rører sig, hvor han aabenbart har tilkjendegivet sig for os? Alt hvad der hidtil har begejstret mig, er jo ogsaa udgaaet fra Mennesker, udført af Mennesker, og gennem Sandserne har det Oversandselige aabenbaret sig for mig. At fornægte Sandseligheden (»det for Sandserne tilværende«) vilde altsaa være at afskjære al Forbindelse mellem det Aandclige og det Materielle, at spærre sig selv Vei til Ideen. Naturen, Kunsten, Poesien, vilde vi blive udelukkede fra, thi de opfattes af os gennem Sandserne. Hvad har da den stakkels Natur gjort, at vi skulde skamme os ved den, og fornægte den? Har den ikke viist os det, vi saa ofte forgjæves søgte udenfor den: - Skjønhed? Gav den os ikke Tusindfryd i Mængde, da vi vare Børn i Umiddelbarheden? Og nu skulde vi vende den Ryggen, eller endog kjæmpe imod den, for Ideens Skyld? Er da Ideen unaturlig? Nei, den er overnaturlig, den er Naturens [70](#) Bevidsthed, der har hævet sig til Betragtningens Standpunct, over sig selv. Det er den samme Aand, der hviler drømmende i Naturen, som Barnet i Vuggen, og i Ideen svæver beskuende over Tiværelsen, i fuld Selvbevidsthed. Derfor vil Ideen altid bevare sin Naturlighed, og Enhver, der løsriver sig fra Naturen, vil tillige rive sig løs fra Ideen.